

РЕШЕНИЕ

№ 318

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4682** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалният кодекс вр. чл. 13, ал.6 от Закона за социалното подпомагане.

Образувано е по жалба на Л. К. С., ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк], ул. 659, [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1806 О от 07.04.2023г. на и.д. директор на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, с която на основание чл. 13, ал.2 от Закона за социално подпомагане/ЗСП/, чл.4, ал.4 и чл.3, ал.3 от Наредба № РД 07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /Наредбата/ на жалбоподателя е отказано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2022/2023г.

Твърди се незаконосъобразност на оспорваният акт. Иска се отмяната му.Излага се, че оспорената заповед не е съобразена с Решение № 1891/23.03.2023г. по адм. дело №11617/2022г. по описа на АССГ.

Ответната страна – и.д. Директор на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, чрез процесуалния си представител по делото юрк. Х. изразява становище за неоснователност на жалбата, тъй като жалбоподателят не отговаря на условието на чл.2, ал.1 от Наредбата. Моли същата да бъде оставена без уважение.

Съдът намира, че жалбата отговаря на изискванията за форма, съдържание и приложения, подадена е в срока и от активно легитимирано лице, поради което е

допустима.

По съществуването на спора, с оглед твърденията на страните, приложимият закон и събраните по делото и в рамките на административното производство доказателства съдът съобрази:

Производството е започнало по заявление-декларация № ЗСП/Д-К-КС/1806 от 31.08.2022г., подадено от Л. С., за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2022/2023г. При проверка редовността на заявлението е прието, че от външна страна същото отговаря за нормативните изисквания и подлежи на разглеждане по същество.

За да постанови първоначално отказ за предоставяне на заявената подкрепа ответника е посочил, че средномесечният доход на семейството на заявителя за периода от февруари 2022г. до юли 2022г., е в размер на 932,80лв., с което надвишава диференцирания доход за отопление от 408.00лв. определен за лице с трайно намалена работоспособност 90 и над 90% и за съвместно живеещи съпрузи. Поради това органа е приел, че заявителят не отговаря на изискването на чл.2 ал.1 от Наредбата и на основание чл.13 ал.2 от ЗСП е постановил отказ.Първоначално издадената Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1806 от 16.09.2022г. на директор на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село е била оспорена пред АССГ и с Решение № 1891/23.03.2023г. по адм. дело №11617/2022г. по описа на АССГ отменена.Заявление-декларация № ЗСП/Д-К-КС/1806 от 31.08.2022г., подадено от Л. С. за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2022/2023г. изпратено на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село за ново произнасяне съобразно указанията, дадени в мотивите на решението.Във връзка с посоченото решение административната преписка по подаденото заявление – декларация е преразгледана.Изготвен е нов социален доклад, в който е определен средномесечния доход на семейството, с получен нетен доход, в размер на общо 765,53лв.Със Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1806 О от 07.04.2023г. на и.д. директор на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, на основание чл. 13, ал.2 от Закона за социално подпомагане/ЗСП/, чл.4, ал.4 и чл.3, ал.3 от Наредба № РД 07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /Наредбата/ на жалбоподателя е отказано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2022/2023г., с мотив, че установеният средномесечен доход на семейството за периода от месец февруари 2022г. до месец юли 2022г. вкл., в размер на 765,53лв. надвишава диференцирания доход за отопление от 408,00лв., определен за лице с трайно намалена работоспособност90 и над 90 на сто и за съвместно живеещ съпруг.Не е спазено условието на чл.2, ал. 1 от Наредба № РД 07-5 от 16.05.2008г. на министъра на труда и социалната политика.“Издадената заповед е била обжалвана и с Решение № 22-РД06-0051/10.05.2023г. жалбата отхвърлена и потвърдена Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1806 О от 07.04.2023г. на и.д. директор на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село.

Обжалваната заповед е постановена от компетентен орган, в изискуемата форма /арг. чл.13 ал.2 ЗСП/, при излагане на задължителни съобразно чл.13 ал.3 от ЗСП мотиви съответстващи на изискването на чл.59, ал.2, т.4 от АПК /позволяващи да се разбере

волята и фактическите установявания на органа, при формирането и/. Във връзка с преценката за съответствието на акта с материалния закон и целта на закона, съдът съобрази:

По силата на чл.12 ал.1 от ЗСП социалните помощи биват месечни, целеви и еднократни, като сред целевите помощи спада и помощта за отопление.

Съгласно ал.4 на чл.12 от закона - условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика. Законодателят не дава регламентация на правоотношението, а създава възможност същото да бъде регулирано на подзаконово ниво чрез цитираната Наредба.

В хипотезата на чл.2 ал.1 от същата административния орган действа в условията на обвързана компетентност. Поради това, при преценка материалната законосъобразност на акта, от решаващо значение е именно наличието на фактите визирани в хипотезата на приложената разпоредба.

Правилно, при разглеждане на подаденото от жалбоподателя заявление, административният орган е отчел периода от м. февруари 2022г. до м.юли 2022г. като шестмесечен период предхождащ месеца на подаване на заявлението.

Правилно и органът е установил, че заявителят отговаря на условията на чл.10 от ППЗСП, като той заедно със съпругата му обитават едностайно помещение срещу заплащане на наем на посоченият в заявлението адрес и при липса на останалите отрицателни предпоставки съобразно текста на чл.10 и чл.11 от Правилника.

По силата на чл.2, ал.4 от Наредбата(преди изменението обн. ДВ. бр.50 от 9 юни 2023г.), базовият доход за отопление/БДО/ се взема като основа за определяне на диференцирания доход/ДДО/ за отопление.

Съгласно пар.1 от ДР на Наредбата, при прилагането и се спазва § 1 от ДР на ППЗСП, на което основание и при изчисление на средномесечният доход на семейството, административният орган е приложил пар.1 ал.1 т.9 б „а“ и б.“к“ от ДР на ППЗСП. Установено е, че жалбоподателят живее със съпругата си /видно от подаденото заявление-декларация/, поради което и спрямо подаденото заявление приложим е коефициента от 1.00 от БДО за всеки един от съвместно живеещи съпрузи /арг. чл.2, ал.5 т.5, в приложимата към момента редакция от Наредбата/. Съгласно хипотезата на т.20, ал.5 от Наредбата, преди изменението с бр. 50/2023г. на ДВ. на за лице с трайно намалена работоспособност 90 и над 90 на сто /на каквото условие също отговаря/, коефициентът се определя като – 1,72 от БДО. В този смисъл и с оглед текста на ал.6 на посочената норма приложим е по-високия коефициент, а именно – 1,72 от БДО. Този индекс е приложил ответника спрямо преценката на дохода на заявителя, а по отношение дохода на неговата съпруга – множителя по чл.2, ал.5, т.5 Наредбата(текстът на разпоредбата действал към момента).

Нормата на пар.1 ал.1 т.9 б.“а“ от ДР на ППЗСП е в пряко противоречие с чл.1 ал.2 т.1 от ЗСП прокламиращ подпомагане на гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволяват своите основни жизнени потребности; с нормата на чл.1 ал.2 т.2 от ЗСП прокламираща укрепване и развитие на обществената солидарност в трудни житейски ситуации, както и с изискването за индивидуален подход и оценка на потребностите на лицата, съобразно чл.1, ал.3 от с.з. Несъмнено от получаваното брутно трудово възнаграждение, първо се удържат задължителните осигурителни вноски, които са за сметка на работника/служителя, а след тях се начислява и внася данък върху дохода.

Разпоредбите на закона са императивни по своя характер, като всяко работещо по трудов договор лице няма право на избор дали да внесе или да не внесе посочените вноски.

Сумата, представляваща разлика между brutния и нетния трудов доход на едно лице, следва своето законово предназначение за държавата – реализиране приходи от данъци /върху доходите на физическите лица/ и развитие на системата на социалното осигуряване и подпомагане /осигуровки/. Така практически държавата, посредством органите на социалното подпомагане, преценява правото на лицата на социално подпомагане на базата на доход, от който обаче удържа средства, за да осъществява социалното подпомагане.

В случая правилно е установено, че средномесечният доход на семейството за периода от месец февруари 2022г. до м. юли 2022г., вкл. в размер на 765, 53лв., надвишава диференцирания доход за отопление от 408, 00лв., определен за лице с трайно намалена работоспособност 90 и над 90 на сто и за съвместно живеещ съпруг.

С оглед всичко изложено, оспореният акт се явява материално законосъобразен, поради което и жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. Но Наредба № РД 07-5 от 16.05.2008г. е изменена и допълнена с ДВ. бр.50 от 9 юни 2023г. и измененията в същата са приложими при отпускане на целева помощ за отопление за следващия отоплителен сезон.

С оглед изложеното Административен съд София-град, 3б – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. К. С., ЕГН: [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк], ул. 659, [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1806 О от 07.04.2023г. на и.д. директор на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, с която на основание чл. 13, ал.2 от Закона за социално подпомагане/ЗСП/, чл.4, ал.4 и чл.3, ал.3 от Наредба № РД 07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /Наредбата/ на същия е отказано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2022/2023г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: